

Arrest

nr. 266 197 van 23 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat E. VANGOIDSENHOVEN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekster verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1995.

De tweede verzoekster verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1964.

1.2. Verzoeksters verklaren het Rijk te zijn binnengekomen op 23 oktober 2019. Op 30 oktober 2019 dienen verzoeksters een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Bij aankomst in België was de echtgenoot van de tweede verzoekster eveneens mee en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 17 april 2020 is de echtgenoot van de tweede verzoekster gestorven.

1.4. Op 15 juni 2021 worden verzoeksters afzonderlijk gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

1.5. Op 22 juli 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van elke verzoekster een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

De eerste bestreden beslissing, die in hoofde van eerste verzoekster werd genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en voor uw vertrek uit El Salvador woonachtig te zijn geweest in de gemeente Soyapango, in het gelijknamige departement. Het huis waar u woonde bevond zich aan de (...), gelegen in de kolonie Coronía 1, waar u woonde met uw moeder CMS (xx/xxx B), uw vader RAEA (xx/xxx), en uw broer Al. (zie bijlage 26 moeder). Tot enkele dagen voor uw vertrek werkte u op verschillende locaties in het land als kassierster voor de coöperatie Comedica. Uw vader is overleden na jullie aankomst in België.

In de maand juni 2019 werd uw broer Al. op school verschillende keren aangesproken door scholieren die lid waren van de bende MS-13 (Mara Salvatrucha 13). Zij vroegen uw broer om drugs te verdelen op het terrein van de school, hetgeen hij weigerde. Op 24 of 25 juli 2019 werd Al. tijdens de pauze op school aangevallen door twee leden van MS-13 die hem in zijn maag schopten en zijn keel dichtknepen. Op dat moment kwam een leerkracht binnen die het gevecht opbrak. Dit was de laatste dag dat uw broer naar school ging.

Op 27 juni 2019 kreeg uw moeder een uitnodiging om op 1 juli 2019 op gesprek te gaan bij de leerkracht van Al. . Deze vertelde uw moeder dat Al. beter niet meer naar school zou komen om te vermijden dat hij zou worden vermoord. Voor dit gesprek was uw moeder niet op de hoogte van Al. zijn problemen met de bende.

Toen uw moeder diezelfde dag terug naar huis stapte werd zij ter hoogte van een plaats genaamd Paliseca tegengehouden door twee leden van de bende MS-13 die haar vertelden dat ze alles over jullie wisten, dat Al. niet met hen had willen meewerken, en dat jullie nog in een andere kolonie hadden gewoond waar een rivaliserende bende aan de macht was.

Op dinsdag 2 juli 2019 en donderdag 4 juli 2019 werd u bij terugkomst van uw werk twee keer opgewacht door een bendelid dat op de trappen zat van jullie huis. Deze zei dat u de groeten moest doen aan uw broer Al. , waarop deze weer vertrok.

Omdat jullie de politie niet vertrouwden ging uw moeder later in de maand juli 2019 naar het parket met de bedoeling daar een klacht neer te leggen. Zij heeft uiteindelijk geen klacht ingediend omdat men haar vertelde dat zij de namen moest kennen van de personen die zij wenste aan te klagen.

In augustus 2019 kocht u dochter de vliegtuigtickets waarmee u op 22 oktober 2019 via Colombia en Spanje naar Zweden reisde. Aangekomen in Zweden dachten jullie dat jullie geen bescherming zouden krijgen in dit land, waarop jullie verder reisden naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 30 oktober 2019. Bij terugkeer vreest u dat u, uw moeder, en uw broer zullen worden vermoord door MS-13.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam, een paspoort op naam van uw moeder, een paspoort op naam van uw broer, een paspoort op naam van uw vader, een identiteitskaart op naam van uw moeder, een identiteitskaart op naam van uw broer, een identiteitskaart op uw naam, een kopie van een identiteitskaart op naam van Manuel At. , een kopie van een identiteitskaart op naam van GA , een kopie van een paspoort op naam van GA , een kopie van een paspoort op naam van Katherine Elizabeth, een kopie van een paspoort op naam van MN, een Zweedse verblijfsvergunningskaart op uw naam, een Salvadoraans diploma op uw naam, een Salvadoraanse puntenfiche op naam van uw broer, een kopie van een attest van het Centrum voor Volwassenonderwijs op uw naam, een kopie van een evaluatiefiche van een Belgische instantie op naam van uw broer, een attest van de coöperatie Comedica, kopieën van reservatieformulieren van vliegtuigtickets, een kopie van een reservatieformulier voor een Belgisch hotel, een bundel kopieën van afrekeningen, en twee bundels kopieën van foto's en nieuwsartikelen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken en dat het commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw plichten.

Uit de verklaringen van u en uw moeder blijkt dat alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw moeder, CMS (xx/xxx/B) (CGVS, p. 7; CGVS CMS (xx/xxx/B), 14 juli 2021, p. 13, 14). Aangezien in het kader van het verzoek van uw moeder de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omwille van het ongeloofwaardige en ongegronde karakter van haar asielmotieven, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw moeder werd als volgt gemotiveerd:

“(…)” [zie *infra* - beslissing 2de verzoekster]

Bijgevolg kan u evenmin een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die in hoofde van de tweede verzoekster werd genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en voor uw vertrek uit El Salvador woonachtig te zijn geweest in de gemeente Soyapango, in het gelijknamige departement. Het huis waar u woonde bevond zich aan de (...), gelegen in de kolonie Coronía 1, waar u woonde met uw echtgenoot RAEA (xx/xxx), uw zoon Al. (xx/xxx, OV xxx), en uw dochter AFES (xx/xxx, OV xxx). Als beroep was u informeel verkoopster van allerhande zaken. Uw echtgenoot RAEA (xx/xxx, OV xxx) is overleden na jullie aankomst in België, op 17 april 2020.

In de maand juni 2019 werd uw zoon Al. op school verschillende keren aangesproken door scholieren die lid waren van de bende MS-13 (Mara Salvatrucha 13). Zij vroegen uw zoon om drugs te verdelen op het terrein van de school, hetgeen hij weigerde. Op 24 of 25 juni 2019 werd Al. tijdens de pauze op school aangevallen door twee leden van MS-13 die hem in zijn maag schopten en zijn keel dichtknepen. Op dat moment kwam een leerkracht binnen die het gevecht opbrak. Dit was de laatste dag dat uw zoon naar school ging.

Op 27 juni 2019 kreeg u een uitnodiging om op 1 juli 2019 op gesprek te gaan bij de leerkracht van Al. . Deze vertelde u dat Al. gevaar liep en beter niet meer naar school zou komen om te vermijden dat hij zou worden vermoord. Voor dit gesprek had Al. u enkel verteld dat de bendeleden van hem hadden gevraagd om drugs te verdelen.

Toen u na dit gesprek terug naar huis stapte werd u ter hoogte van een plaats genaamd Paliseca tegengehouden door twee leden van de bende MS-13 die u bij de arm grepen en u vertelden dat zij wisten dat jullie eerder in de kolonie Altavista hadden gewoond, die onder controle was van de bende 18. Ook wisten zij dat de vader van Al. in een rolstoel zat, waardoor deze zich niet kon verweren, dat u uw zoon iedere morgen te voet naar school bracht, en uw dochter werkte. Zij zeiden u tenslotte dat het een groot probleem was dat Al. niet met hen wilde meewerken en dat ze jullie slechts weinig tijd gaven om Soyapango te verlaten. Anders zou u hier volgens hen de gevolgen van dragen.

In dezelfde maand werd uw dochter bij terugkomst van haar werk twee keer opgewacht door een bendelid dat op de trappen zat van jullie huis. Deze zei dat uw dochter de groeten moest doen aan uw zoon, waarop deze vertrok. In de kolonie was er ook al een bendelid dat vaak naar uw dochter staaarde. Deze laatste werd opgepakt en zit in de gevangenis.

Omdat u de politie niet vertrouwde ging u in juli 2019 naar het parket met de bedoeling daar een klacht neer te leggen. U heeft uiteindelijk geen klacht ingediend omdat men u aan de ingang van het gebouw vertelde dat dit niet mogelijk was indien u de namen niet kent van de personen die u wenst aan te klagen.

Eind juli 2019 besloot u El Salvador te verlaten en eind augustus 2019 kocht uw dochter de vliegtuigtickets waarmee u op 22 oktober 2019 via Colombia en Spanje naar Zweden reisde. Aangekomen in Zweden dachten jullie dat jullie geen bescherming zouden krijgen in dit land, waarop jullie verder reisden naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 30 oktober 2019. Bij terugkeer vreest u dat u, uw dochter, en uw zoon zullen worden vermoord. Ook vreest u dat MS-13 uw zoon zou rekruteren, en vreest u dat een bendelid verliefd zou worden op uw dochter. Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam, een paspoort op naam van uw dochter, een paspoort op naam van uw zoon, een paspoort op naam van uw echtgenoot, een identiteitskaarten op naam van uw dochter, een identiteitskaart op naam van uw zoon, een identiteitskaart op uw naam, een kopie van een identiteitskaart op naam van M. At. , een kopie van een identiteitskaart op naam van GA , een kopie van een paspoort op naam van GA , een kopie van een paspoort op naam van KE, een kopie van een paspoort op naam van MN, een Zweedse verblijfsvergunningskaart op naam van uw dochter, een Salvadoraans diploma op naam van uw dochter, een Salvadoraanse puntenfiche op naam van uw zoon, een kopie van een attest van het Centrum voor Volwassenonderwijs op naam van uw dochter, een kopie van een evaluatiefiche van een Belgische instantie op naam van uw zoon, een attest van Comedica, kopieën van reservatieformulieren van vliegtuigtickets, een kopie van een reservatieformulier voor een Belgisch hotel, een bundel kopieën van afrekeningen, en twee bundels kopieën van foto's en nieuwsartikelen (cf. alle documenten in groene map dochter).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw plichten.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uit de verklaringen van u en uw dochter dient afgeleid te worden dat de aanleiding van uw vertrek terug te brengen is tot de problemen van uw zoon Al. , die op school door benedeleden om diensten werd gevraagd, en werd geslagen nadat hij dit had geweigerd (CGVS, p. 13; CGVS AFES (xx/xxx), dd. 14 juli 2021, p. 13). De geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen wordt echter ondergraven wordt door de volgende elementen.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat zowel u als uw dochter maar heel weinig weten over de door jullie beweerde pogingen van de benedeleden om Al. in te lijven als drugshandelaar op zijn school (CGVS, p. 13; CGVS dochter, p. 13). Zo weet u niets over de identiteit van de benedeleden (CGVS, p. 15; CGVS dochter, p. 16) - buiten dat zij op dezelfde school zaten als uw zoon (CGVS, p. 16; CGVS dochter, p. 16); hoeveel benedeleden uw zoon juist hebben benaderd (CGVS, p. 15); op welke manier Al. de drugs had moeten verdelen (CGVS, p. 15; CGVS dochter, p. 16); welk soort drugs Al. moest verhandelen (CGVS, p. 15; CGVS dochter, p. 16); en hoeveel dagen in de week hij dit had moeten doen (CGVS, p. 16). Ook weet u niet zeker wanneer Al. werd aangesproken door de benedeleden (CGVS, p. 16; CGVS dochter, p. 17), of hij de drugs enkel moest verdelen of ook verkopen (CGVS, p. 16), of MS-13 hem wilde inlijven als lid van de bende (CGVS, p. 16; CGVS dochter, p. 17), en of hij werd geslagen door dezelfde personen die hem hadden gevraagd om drugs te verdelen (CGVS, p. 17). Gezien de problemen van Al. aan de basis liggen van jullie problemen in El Salvador (CGVS, p. 13), kan er redelijkerwijze worden verwacht dat jullie iets meer zouden kunnen vertellen hierover. Jullie zijn hier echter niet in geslaagd.

Daarnaast dient gewezen te worden op de volgende inconsistentie tussen de verklaringen van uw dochter op het CGVS enerzijds, en de verklaringen van u en uw dochter op de DVZ anderzijds, die de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder erodeert. Zo lieten u en uw dochter in de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beiden noteren dat uw zoon Al. door MS-13 werd gevraagd om drugs te verkopen op zijn school (vragenlijst CGVS, punt 3.5; cf. blauwe map). Op het CGVS verklaart uw dochter dan weer dat Al. geen geld moest innen en de drugs niet moest verkopen, maar deze enkel diende te verdelen (CGVS dochter, p. 16).

Verder dient ook de volgende tegenstrijdigheid uitgelicht te worden tussen de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en de verklaringen van uw dochter op diezelfde instantie. Zo haalt u zelf meermaals expliciet aan dat u Al. reeds over zijn problemen had

verteld vóór u op 1 juli 2019 op gesprek ging bij zijn leerkracht (CGVS, p. 16, 17). Uw dochter daarentegen stelt dat u nog niet op de hoogte was van Al. zijn problemen op het moment dat u Al. zijn leerkracht ontmoette voor dit gesprek (CGVS dochter, p. 22). Hiermee geconfronteerd stelt u slechts dat Al. u had verteld over het verzoek van de bendeleden om drugs te verdelen, maar dat u niets wist over het feit dat ze hem ook hadden aangevallen (CGVS, p. 17). Dit verklaart geenszins waarom uw dochter zei dat u nog niet op de hoogte was van de problemen van Al. . Bovendien heeft u Al. verzorgd na wat u beschrijft als een poging tot moord op uw zoon (cf. infra). Het is dan ook niet aannemelijk dat er in deze context niet gesproken zou zijn geweest over de oorzaak van pijn die uw zoon ervoer.

Wat betreft de voorvallen waarbij uw dochter werd aangesproken door een bendelid wanneer zij in de avond terug kwam van haar werk (CGVS, p. 7, 19; CGVS dochter, p. 14), dient gewezen te worden op de volgende inconsistentie tussen de verklaringen van uw dochter op de DVZ, en haar verklaringen op het CGVS. In de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de DVZ liet zij immers optekenen dat zij telkens een bendelid kruiste van MS wanneer zij zich van haar werk naar huis verplaatste, en ze haar dan zeiden dat ze de groeten moest doen aan haar broer (cf. blauwe map). Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen vertelt uw dochter dat zij bij thuiskomst van haar werk twee maal – waarvan de laatste keer begin juli (CGVS dochter, p. 20) – een individu aantrof op de trappen van jullie huis die vertelde dat zij de groeten moest doen aan haar broer (CGVS dochter, p. 14). Hiermee geconfronteerd herhaalt uw dochter enkel dat zij slechts twee keer werd opgewacht aan de trappen van jullie huis (CGVS dochter, p. 21).

Verder dient opgemerkt te worden dat deze gebeurtenissen geheel afwezig zijn in uw verklaringen op de DVZ. U haalde er zelfs aan, gevraagd of uw dochter ooit benaderd is geweest door de bende, dat zij niet werd geconfronteerd met de bende (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Geconfronteerd met de eerder aangehaalde lacune repliceert u dat uw zoon en dochter beiden werden geïntimideerd en het een hele opluchting was toen de man die haar aanstaarde in de gevangenis was beland, maar u op de DVZ minder aandacht had besteed aan dit gegeven omdat u dacht dat hier geen prioriteit aan zou worden gegeven (CGVS, p. 14). Deze reactie geeft echter geen voldoende verklaring voor genoemde lacune, daar deze geen betrekking heeft op de voorvallen in kwestie, waarbij uw dochter de groeten moest doen aan uw zoon (cf. supra). Wanneer u deze vaststelling werd voorgelegd herhaalt u enkel dat de man tegen uw dochter zei dat zij de groeten moest doen aan uw zoon en verder niet weet of hij nog iets zei (CGVS, p. 22). Deze volgende verklaring slaagt er echter evenzeer niet in om bovengenoemde lacune toe te lichten, daar het slechts een herhaling betreft van de door u reeds verklaarde feiten. De optelsom van bovenstaande zaken ondermijnen op aanzienlijke wijze de geloofwaardigheid van deze door jullie verklaarde elementen.

Aangaande uw verklaring op de DVZ dat uw dochter eigenlijk nooit werd geconfronteerd met de bendeleden (vragenlijst CGVS, punt 3.5), merken u en uw dochter op het CGVS nog op dat het woord 'confronteren' op verschillende manieren kan worden geïnterpreteerd (CGVS, p. 3; CGVS dochter, p. 3). Deze opmerkingen kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent dit incident echter niet herstellen, daar deze zich enkel toespitsen op de term 'confronteren' an sich. Jullie opmerkingen over het DVZ-verslag slagen er als zodanig helemaal niet in om de hierboven bediscussieerde inconsistentie en lacune te verklaren (cf. supra). Met betrekking tot deze elementen werden er door u en uw dochter immers geen verdere zaken meer opgemerkt op het CGVS (CGVS, p. 3, 4; CGVS dochter, p. 3).

Verder wordt uw gedrag niet verenigbaar met ernst van de vrees, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen verder wordt ondermijnd.

Zo dient er op gewezen te worden dat u na de aanvang van uw problemen met uw echtgenoot en zoon op hetzelfde adres in Soyapango bent blijven wonen tot uw vertrek uit El Salvador op 22 oktober 2019 (CGVS, p. 5). De bedreiging van MS-13 bestond er nochtans uit dat jullie moesten vertrekken uit Soyapango en uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat MS-13 op de hoogte was van uw exacte adres in de kolonie Colonia 1, zoals blijkt uit de incidenten waarbij een bendelid op de trappen voor jullie huis zat te wachten op uw dochter (CGVS, p. 13, 14, 19, 20). Het voorgaande getuigt niet echt van een ernstige vrees om gedood te worden door MS-13 (CGVS, p. 14). Wat betreft uw bewering dat het onmogelijk was om te verhuizen naar een ander gebied in El Salvador (CGVS, p. 18, 21), dient opgemerkt te worden dat de door u aangebrachte argumentatie niet wordt aanvaard om de volgende redenen. Inzake uw eerste stelling dat u niet over voldoende financiële middelen beschikte om te verhuizen (CGVS, p. 18), dient gesteld te worden dat u er wel in bent geslaagd om 6000 dollar in juli en nog eens 3000 dollar in augustus te lenen van uw zus om het land te verlaten (CGVS dochter, p. 15). Met deze som zou u – indien u niet bij familie of vrienden tijdelijk zou kunnen of willen verblijven – voor u en uw gezin ten minste tijdelijk een geschikte verblijfplaats kunnen voorzien in een andere regio van het land of zelfs in een ander land in de regio, zij het in een hotel, een motel of iets dergelijks, of een huurwoning. Inzake uw tweede stelling dat u niet kon gaan wonen in het gebied van een andere bende (CGVS, p. 18), dient opgemerkt te worden dat u zonder problemen heeft bent kunnen verhuizen van de kolonie Altavista – die onder controle is van de bende 18 – naar de kolonie Colonia 1, die onder controle

is van MS-13, en uw problemen pas begonnen nadat uw zoon problemen kreeg op school. Uw loutere stelling dat het niet mogelijk zou zijn te verhuizen naar een andere plaats in El Salvador is dan ook geenszins voldoende om jullie keuze te blijven wonen in jullie huis, ondanks de door jullie beweerde imminente dreiging, te verklaren. Geconfronteerd met de stelling dat, indien de bende MS-13 inderdaad aanstoot nam aan het feit dat u aanvankelijk in territorium van de bende 18 had gewoond, zij u al veel langer benaderd hadden kunnen hebben, repliceert u dat het misschien daar allemaal mee begonnen is, wat weinig steek houdt (CGVS, p. 21). De verhuis van uw dochter naar de woning van haar neef Manuel in de aanpalende kolonie San Ernesto kan bovendien niet gezien worden als een oprechte poging zich te onttrekken aan de invloed van MS-13, daar de kolonie San Ernesto vlak naast de kolonie Coronía 1 ligt (CGVS dochter, p. 5), en uw dochter expliciet aangeeft op het moment van haar verhuis op de hoogte te zijn geweest van het feit dat MS-13 eveneens de plak zwaait in deze wijk (CGVS dochter, p. 5). Bovendien eiste de bende dat jullie Soyapango zouden verlaten en niet louter jullie kolonie of wijk (CGVS, p. 13, 18, 20 en 21).

Verder dienen de volgende activiteiten van uw gezin uitgelicht te worden. Zo ging uw dochter nog naar haar werk tot een week voor jullie vertrek uit El Salvador (CGVS dochter, p. 5). Desalniettemin geeft u aan dat zij in de kolonie werd aangestaard door een bendelid (CGVS, p. 19), en werd zij bij terugkomst van haar werk twee keer door een bendelid aangesproken op de trappen voor jullie huis (CGVS, p. 7, 19; CGVS dochter, p. 14). Tevens gaf de bende u aan dat ze op de hoogte waren van het werk van uw dochter (CGVS, p. 18). Hieruit blijkt geenszins een vrees voor MS-13 die jullie hadden bevolen uit Soyapango te vertrekken. Inzake uw verklaring dat u zelf niet meer bent buitengekomen toen de problemen zich voordeden (CGVS, p. 7), dient onderstreept te worden dat u op 26 augustus 2019 samen met uw echtgenoot jullie paspoorten ging afhalen (CGVS, p. 11), u op 12 augustus 2019 naar de school van Al. ging om een certificaat te gaan ophalen (CGVS, p. 12; CGVS dochter, p. 12). Ook gingen jullie twee maal naar het Ministerie van Onderwijs om de authenticaties van de diploma's van uw zoon en uw dochter aan te vragen en op te halen (CGVS dochter, p. 12).

Nog opvallender is dat MS-13 u nog bijna vier maand heeft laten wonen op hetzelfde adres in Soyapango (CGVS, p. 5), zonder dat zij effectief nog iets hebben ondernomen of jullie sinds juli nog maar hebben benaderd (CGVS, p. 13, 14 en 20, CGVS dochter, p. 21). Gevraagd of MS-13 nog naar jullie huis zijn gekomen zegt u dat er eens – u zegt niet wanneer – op de deur geklopt werd. U denkt dat het de bende is omdat het 's avonds laat was en “wie zou het anders kunnen zijn” (CGVS, p. 20). Dat er ooit iemand op jullie deur heeft geklopt in die vier maanden dat jullie nog thuis woonden kan er vanzelfsprekend niet van overtuigen dat jullie daadwerkelijk problemen hadden met MS-13. Bovendien verklaart uw dochter dat dit gebeurde voordat zij werd aangesproken door het bendelid op de trappen voor uw huis op 2 juli (CGVS dochter, p. 19 en 20). Uw verklaring dat er niets meer gebeurde omdat jullie zich niet meer lieten zien (CGVS, p. 20 en 21) werd in bovenstaande paragraaf over jullie activiteiten reeds tegengesproken. Dat jullie thuis bleven is ook geen enkele verklaring voor het feit dat de bendelden jullie volkomen met rust lieten tot jullie vertrek eind oktober 2019.

Ondanks het gegeven dat jullie besluit om El Salvador te verlaten zich situeerde op het einde van de maand juli 2019, kocht uw dochter de vliegtuigtickets pas eind augustus 2019 en verlieten jullie het land effectief op 22 oktober 2019 (CGVS, p. 9, 10). In dit opzicht moet ook worden gewezen op het feit dat u pas een verzoek om internationale bescherming indiende in het derde Europese land waar u kwam. Zo liet u het na een verzoek in te dienen in Spanje en Zweden, de eerste opeenvolgende Europese landen waar u voet aan de grond zette (CGVS, p. 9; CGVS dochter, p. 8).

Voorts dient opgemerkt te worden dat u nooit de hulp heeft ingeroepen van de autoriteiten van uw land (CGVS, p. 14). U legt weinig overtuigende verklaringen neer over het nalaten om de hulp van de autoriteiten in te roepen. Met betrekking tot de politie verklaart u louter dat u de politie niet vertrouwde omdat veel mensen klagen dat er benedeleden in de politie zitten (CGVS, p. 14). U geeft geen concrete voorbeelden, noch geeft u verdere redenen aan waarom u hen zodanig wantrouwde dat u hun hulp niet wilde inschakelen voor uw problemen met de bende. Meer zelfs, de man van uw zus was politieagent en de man van uw nicht is nog steeds politieagent (CGVS, p. 9). Uw loutere stelling geen klacht te hebben willen neerleggen omdat u de politie niet vertrouwde is onvoldoende. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans worden verwacht dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput voor hij zich daarvoor tot een ander land wendt. Dit geldt des te meer gezien de contacten van uw familie met de politie.

Over uw verklaring dat u de intentie had om een klacht neer te leggen bij het parket omdat deze instantie meer aanzien had, maar dit uiteindelijk niet heeft gedaan omdat er aan de ingang – niet aan de balie (CGVS dochter, p. 20) – een persoon stond die zei dat je de volledige naam nodig hebt van de persoon tegen wie je klacht wenst neer te leggen (CGVS, p. 14), dient opgemerkt te worden dat het weinig steek houdt dat Salvadoranen steeds de naam zouden moeten kennen van de personen die hen hebben overvallen, bestolen, aangevallen of wat dan ook. Nergens in de COI waarover het CGVS beschikt, kan dan ook worden gevonden dat men deze informatie nodig heeft indien men een klacht

wenst neer te leggen bij de Policía Nacional Civil (PNC), de Fiscalía General de la República (FGR), de Procuraduría para la Defensa de los Derechos Humanos (PDDH), of de Procuraduría General de la República (PGR). Dat u bovendien ook meteen overtuigd zou zijn door wat die persoon aan de ingang van het gebouw zei dat u maar meteen weer bent vertrokken in plaats van daadwerkelijk door te gaan met uw plan om klacht in te dienen is, gezien de ernst van de door uw beschreven feiten en vrees, ook maar weinig geloofwaardig.

Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u ook geen documenten heeft neergelegd die er op wijzen dat u hulp heeft gezocht bij de autoriteiten van uw land.

Nopens uw verklaring dat de leeftijd van uw kinderen een gevaar vormt voor hen omdat Al. de leeftijd heeft waarop ze hem zouden willen inlijven en het mogelijk is dat er benadeelden verliefd worden op uw dochter (CGVS, p. 19), kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat hun respectievelijke profielen als scholier en jonge vrouw op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke. Over het door u verklaarde gebeuren waarbij uw dochter vaak werd aangekeken door een bendelid van de kolonie (CGVS, p. 19), dient onderstreept te worden dat uw dochter geen problemen heeft gehad met deze persoon omdat hij naar de gevangenis moest (CGVS, p. 19). Bovendien kan het louter aanhalen van het feit dat iemand naar uw dochter keek, zonder dat zij verder ooit nog problemen heeft gekend, geenszins gezien worden als een daad van vervolging of als een reden om te denken dat uw dochter bij terugkeer gezocht zou worden door de bende.

Er dient besloten te worden dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft kunnen maken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De kopieën van nieuwsartikelen die u neerlegde op de DVZ bevatten immers alleen informatie over een aantal geïsoleerde incidenten met bendes doorheen El Salvador.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U en uw dochter hebben overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald (CGVS, p. 13, 14; CGVS dochter, p. 13, 14, 15, 16).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. De paspoorten van uzelf, uw dochter, uw zoon, en uw echtgenoot, de identiteitskaarten van uw dochter, uw zoon, en uzelf, de kopieën van de identiteitskaarten van de neef van uw dochter en zijn echtgenote, de kopieën van de paspoorten van haar neef zijn twee dochters en zijn echtgenote, alsook de Zweedse verblijfsvergunningskaart van uw dochter, bevatten immers alleen informatie over de identiteit van uw familie, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld. Het Salvadoraanse diploma van uw dochter, de puntenfiche van uw zoon, alsook het attest van het Centrum voor Volwassenonderwijs van uw dochter, en de evaluatiefiche vanwege de school van uw zoon hier in België geven informatie over de opleiding van respectievelijk uw dochter en uw zoon in El Salvador en in België. De informatie die deze documenten bevat kunnen de gemaakte beslissing echter niet wijzigen, daar zij geen verdere informatie bevatten die relevant is voor uw verzoek om internationale bescherming. Dezelfde conclusie is van toepassing op het certificaat van uw dochter haar werkgever, waar enkel in staat welk werk zij heeft verricht voor de coöperatie Comedica tussen 23 mei 2019 en 15 oktober 2019. De kopieën van

de reservatieformulieren van jullie vliegtuigtickets en de kopie van een reservatieformulier voor een hotel in België bevatten gegevens over uw reisroute van El Salvador naar België, die evenzeer niet in vraag wordt gesteld op dit moment. De bundel kopieën van afrekeningen geven een dieper inzicht in de financiële situatie van uw familie, maar kan de gemaakte beslissing in uw dossier niet altereren omwille van de hierboven opgesomde elementen (cf. supra). De kopieën van de foto's die u op de DVZ neerlegde, alsook de kopieën van de foto's die uw dochter op het CGVS neerlegde, tonen enkel een aantal elementen uit jullie dagelijkse leven in El Salvador, zoals de gevel van jullie woning en enkele activiteiten op de school van uw zoon. Deze stukken hebben bovendien op zich geen bewijswaarde, daar ze gemakkelijk in scene kunnen worden gezet en de echtheid er dus geenszins van kan worden gegarandeerd (cf. alle documenten in groene map dochter). Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in het kader van uw dochter, AFES (xx/xxx), eveneens wordt besloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voeren verzoeksters de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 62, 57/7, 48/3 tot en met 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM)

2.1.1. Vooreerst geven verzoeksters een korte theoretische uiteenzetting. Vervolgens gaan verzoeksters in op de concrete motieven van de bestreden beslissingen. Verzoeksters betogen dat:

"Eerste asielmotief: bende MS 13 eist medewerking van de minderjarige Al. bij verkoop van drugs op school

Verwerende partij twijfelt aan de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekers, en weerhoudt volgende elementen:

- *Mbt de beweerd beperkte kennis van verzoekers over de details van de pogingen van de bendeleiders om Al. in te lijven*

Deze zienswijze kan niet gevolgd worden Al. werd aangesproken binnen de school door bendeleden om drugs te verdelen binnen de school.

Verwerende partij verwijt verzoekers dat zij geen informatie kunnen verstrekken over de exacte werkwijze van de bende de drugs die hij moet verhandelen, de identiteit van de bendeleden, de manier waarop hij de drugs moest verhandelen

Slachtoffers van bendegeweld kennen hun belagers nooit of zelden bij naam; hooguit herkennen zij deze als aanwezig in hun wijk.

In dit geval betrof het een bende die de zoon aansprak op school, en dus buiten de leefomgeving van verzoekers, die niet aanwezig waren op het moment dat de zoon werd aangesproken en dus geenszins van deze feiten kunnen getuigen in detail.

Het gegeven dat een jongen wordt aangesproken binnen de school door bendeleden om medewerking te verlenen aan hun drugsactiviteiten, betekent allerm minst dat zij hem tijdens deze eerste contacten meteen ook de details meedelen, zoals de manier waarop hij de drug moest verhandelen noch over welke drug het zou gaan.

Integendeel, deze informatie wordt pas verstrekt op het moment dat de geviseerde persoon ter kennis brengt gevolg te verlenen aan de eisen van de bende, hetgeen hier niet gebeurd is.

Verwerende partij gaat tot slot voorbij aan het feit dat verzoekers voor informatie afhankelijk zijn van Al. en de informatie die hij hen verstrekt.

En dit stelt juist een probleem.

Verzoekers hebben aangegeven dat Al. amper informatie deelde over hetgeen hem overkomen was.

Zijn gedrag is onrustwekkend en problematisch, reden waarom er een psycholoog werd ingeschakeld in 2020 om deze traumatiserende ervaringen te verwerken. Tot op heden is hij in behandeling, stuk 3

• *Mbt beweerde inconsistenties in de verklaringen van verzoekers bij DVZ*

Mevrouw S heeft tijdens hun onderhoud bij verwerende partij meegedeeld dat het gehoor bij DVZ allerm minst optimaal was verlopen

De echtgenoot van mevrouw S was namelijk amper twee maanden voor het gehoor overleden en mevrouw was ten tijde van het gehoor mentaal zeer zwaar aangedaan door het verlies van haar echtgenoot.

Mevrouw S begon tijdens het gehoor te huilen.

Zij verklaarde hierover bij verwerende partij :

[...]

Bovendien blijkt het gehoor niet te zijn doorgegaan in de aanwezigheid van een onafhankelijke tolk.

Het was de dienstdoend ambtenaar die een dubbel petje droeg, en ook als tolk fungeerde, terwijl deze hiervoor allerm minst opgeleid is.

Mevrouw S verklaarde hierover:

[...]

Op het gehoorformulier is op bijzonder misleidende wijze een handtekening geplaatst onder de hoofding TOLK terwijl deze NIET aanwezig was en hier bijgevolg ook geen handtekening mag geplaatst worden.

Ondergetekende merkte op dat er geen tolknummer was vermeld, waarna de dienstdoend PO na nazicht moest erkennen dat er inderdaad geen tolk betrokken was geweest.

Tot slot verklaarde verzoekster ook dat het verslag niet aan haar is voorgelezen geweest

[...]

Verwerende partij blijft meermaals hameren op de vraag of verzoekster alles heeft kunnen vertellen tot zij zwicht en finaal kort "ja" zegt, niettegenstaande deze dame hieraan voorafgaand herhaaldelijk aangeeft dat zij kort moest zijn, dat men had verteld dat zij alles kon vertellen nadien, dat zij niet aanwezig was met haar geest in het gesprek, dat zij overmand was door emoties, zij moest huilen, en dat zij bepaalde zaken niet begreep, zoals het gebruik van de term "confrontar"

Dat mevrouw zou gesproken hebben bij DVZ over het verkopen van drugs ipv het verdelen van drugs wat zij later bij verwerende partij stelt, en waar een onafhankelijke tolk aanwezig was, houdt meer dan waarschijnlijk verband met de moeizame omstandigheden waarin het gehoor verlopen is en de geestesgesteldheid van mevrouw en de afwezigheid van een onafhankelijke tolk evenals de macht van de waarnemend ambtenaar om de antwoorden van verzoekster neer te schrijven conform zijn overtuiging. Elke vorm van controle hierop is per definitie uitgesloten.

Dergelijke handelwijze onteert de vereiste onafhankelijkheid.

Tegenstrijdigheden en lacunes in de verklaringen van verzoekers, kunnen onmogelijk in het nadeel van beiden worden weerhouden gezien de omstandigheden waarin dit heeft plaatsgevonden.

• *Mbt beweerde inconsistenties onderling in verklaringen op CGVS afgelegd*

Tijdens het gehoor komt de focus van verwerende partij gaandeweg te liggen op het zoeken naar zo veel mogelijk contradicties blootleggen in plaats van op het voeren van een gedegen onderzoek naar de nood aan internationale bescherming rekening houdende met het profiel van de verzoeker in kwestie.

Verwerende partij bijt zich hierin vast om bij

Niet zonder verbazing met succes, nu elk asielrelaas steeds dermate kan gefileerd worden tot op een niveau dat er incongruenties komen bloot te liggen

Verzoekers zijn onderscheiden individuen die gebeurtenissen elk op hun eigen wijze beleefd hebben, vanuit hun eigen gezichtspunt, en met een eigen ervaringskader deze gebeurtenissen opslaan om ze vervolgens met eigen accenten opnieuw te vertalen

De weergave ervan jaren later tijdens een uren durend gehoor onder stresserende omstandigheden, met telkens de tussenkomst van een tolk, maakt hun discours per definitie imperfect en vatbaar voor ongerijmdheden, zonder dat dit evenwel moet beteken dat zij ongeloofwaardig zijn in hun verklaringen

De sociale afkomst is niet onbelangrijk bij de mogelijkheid om op een consistente en samenhangende wijze relaas te doen van vaak traumatiserende gebeurtenissen in een vaak ver verleden

Verwerende partij heeft allerm minst rekening gehouden met het profiel van mevrouw S;

Het betreft hier een laaggeschoolde vijfenvijftig jarige vrouw wiens gehandicapte man is overleden in België en die alleen achterblijft met een dochter en een minderjarige zoon.

De sociale achtergrond van mevrouw S is zelfs niet bevraagd geweest door verwerende partij, op een korte prospectie van de professionele activiteiten na. Daaruit blijkt dat mevrouw S bananen en andere producten verkocht, doch nooit officieel

Dergelijke handelwijze strookt niet met de onderzoeksbevoegdheid ten gronde van het CGVS die in alle objectiviteit en onafhankelijkheid dient te geschieden

Verwerende partij haalt antwoorden van verzoekers uit hun context

Mevrouw SE deelde mee dat haar moeder niet op de hoogte was van wat er gebeurd was voor het gesprek op de school, en doelde daarmee op aanval door de bende.

Haar moeder verklaarde dat zij wist dat haar zoon was aangesproken geweest door de bende doch niet dat hij was aangevallen geweest

Tussen beide verhaallijnen is er geen sprake van enige tegenstrijdigheid!

Elke mogelijke twijfel over de draagwijdte van het antwoord moet uitgesloten worden, hetgeen verwerende partij nagelaten heeft.

• Mbt beweerde inconsistenties in relaas van mevrouw SE bij DVZ en CGVS

Mevrouw SE verklaarde dat zij twee maal door de bendeleden is aangesproken geweest, telkens op de trappen van haar huis, waarbij haar werd gezegd dat zij de groten moest doen aan haar broer.

Tezelfdertijd verklaarde zij dat zij de bendeleden kruiste telkens wanneer zij zich van haar werk naar huis verplaatste.

Van enige tegenstrijdigheid met haar relaas bij DVZ is geen sprake. Zij werd slechts 2 keer aangesproken doch kruiste de bendeleden meermaals!

Opnieuw gooit verwerende partij alles op één hoop, en creëert hierdoor nodeloos verwarring.

Vervolgens stelt verwerende partij dat dit gegeven niet door mevrouw S zou zijn opgeworpen bij DVZ en dat mevrouw S zou verklaard hebben dat haar dochter nooit geconfronteerd is geweest met de bende.

Deze zienwijze kan niet gevolgd worden om hogervermelde reden

Mevrouw S haar gehoor bij DVZ is zoals hoger uiteengezet, geenszins een objectieve bron om de verklaringen afgelegd bij verwerende partij te kunnen aftoetsen op de geloofwaardigheid ervan gezien het problematisch verloop ervan.

Bovendien verklaarde zij over het woordgebruik "confrontatie" bij aanvang van het tweede gehoor:

[...]

Verwerende partij verwijt mevrouw S dat zij na de problemen is blijven wonen op haar adres

Verzoekster wenst op te merken dat zij samen met haar echtgenoot en zoon ondergedoken leefde op dit adres, en geenszins nog naar buiten kwam, zoals zij ook verklaard heeft.

In tegenstelling tot wat verwerende partij stelt, beschikten zij niet over de financiële middelen om een andere woonst te huren. Immers de gelden die nodig waren voor de aankoop van hun vliegtickets, moesten zij reeds lenen van haar zus, en deze maakte de gelden in 2 keer over

Dit geld kon onmogelijk aangewend worden om uit te geven aan de huur van een andere woonst!

De these dat verzoekers gerust hadden kunnen verhuizen naar een ander land in de regio, is volstrekt van de pot gerukt. De ganse regio is vergeten van bendegeweld, en bovendien is een verhuis naar het buitenland allerminst een realistische optie, die van een verzoeker om IB kan verwacht worden.

Mevrouw SE zocht haar toevlucht in het huis van haar neef bij gebrek aan een andere haalbaar toevluchtsoord.

Zij diende in het onderhoud van het gezin te voorzien; stoppen met werken was eenvoudigweg geen optie, juist om haar veiligheid te waarborgen, zorgde zij dat ze opgehaald werd om te gaan werken een job die in verschillende filialen en dus ook verschillende locaties plaatsvond- zodat zij niet in het oog liep van de bendeleden

Slechts voor het afhalen van de paspoorten en het ophalen van het certificaat van de school, werd het huis verlaten, middels een taxi - zonder het opschrift taxi bestuurd door een niet officieel geregistreerde taxichauffeur- die hen ophaalde voor de deur.

Verwerende partij laat na te bevragen hoe zij zich verplaatsten om de documenten af te halen, om zonder nadere analyse te stellen dat deze verplaatsingen een element vormen van gedrag onverenigbaar met een ernstige vrees

Niets is minder waar.

Verwerende partij werpt ook op dat verzoekers laattijdig het land zouden hebben verlaten.

Deze zienswijze is niet juist bij een juiste lezing van het dossier.

Verzoekers konden het land pas verlaten op 22 oktober 2019 omdat zij met de gelden die hen door de tante ter beschikking waren gesteld, moesten wachten op een vlucht die voldoende goedkoop was, hetgeen in die periode een probleem stelde.

Verzoekers beslisten eind juli 2019 om het land te verlaten, doch beschikten pas in augustus over de gelden ter beschikking gesteld door de zus van mevrouw S, waarna zij diezelfde maand de tickets gingen kopen.

Tot slot verwijst verwerende partij naar het gebrek aan een klachtneerlegging door verzoekers bij de politie.

In El Salvador is er vaak een grote verwevenheid van politie en bendes, en laten burgers die in nood zijn en op zoek gaan naar bescherming, het steevast na om klacht in te dienen gezien het groot risico dat een dergelijk maneuver inhoudt.

Zo ook verzoekers.

Mevrouw S trachtte zonder succes een klacht in te dienen bij het OM, doch werd de toegang geweigerd toen zij de naam van de belagers niet kon opgeven.

Verwerende partij deelt mee niet te beschikken over informatie waaruit blijkt dat de naam van de belagers bekend is om de klacht te kunnen indienen, maar bevestigt hiermee dat zij evenmin over informatie beschikt waaruit het tegendeel blijkt van wat mevrouw stelt.

Bijgevolg kan dit niet in haar nadeel weerhouden worden.

Verzoekster maakt verwerende partij attent op het profiel van haar zoon als minderjarige tiener en het profiel van haar dochter als alleenstaande vrouw van middelbare leeftijd, als een bijzonder geschikt doelwit van de operationele bendes.

Opnieuw wordt dit niet onbelangrijk gegeven terzijde geschoven door verwerende partij..

Tweede asielmotief: Onttrekking aan de autoriteit van de bende MS 13 door het land te verlaten

Een terugkeer zou de bende MS 13 meteen "ter ore komen" en verzoekers in een levensbedreigende situatie plaatsen.

Het vertrek van een gezin - inzonderheid wanneer deze reeds in het vizier liepen van de bende aan de macht - wordt automatisch als een daad van verzet wordt beschouwd, en betekent een vernedering voor de bende die er de controle heeft.

Het bendegeweld is ruim verspreid in El Salvador, zowel in de stad als het platteland, zodat er geen veilig alternatief is. De bendeleden communiceren met mekaar en weten steeds de achtergrond van de persoon in kwestie te traceren.

Tevens dient rekening te worden gehouden met het feit dat verzoekers tot de groep van terugkeerders behoren die na een vertrek zonder toestemming van MS 13 terugkeren na een verblijf in het buitenland gedurende maar liefst 1, 8 jaar!

Met andere woorden dient belang te worden gehecht aan het feit dat verzoeker een daad van verzet/verraad stelde volgens de "codes" van de bende MS 13 door hun weigering in te gaan op een concrete eis, en door zich vervolgens te onttrekken aan hun controle.

[...]

Deze zienswijze is in het geval van verzoekers niet juist.

Verwerende partij refereert naar de "CO! Focus; Salvador: Retour au pays des ressortissants" van 17 december 2020

Verwerende partij poneert op grond hiervan dat terugkeerders vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Om vervolgens te stellen dat het enige verschil is gelegen in de mogelijkheid van afpersing van terugkeerders door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf!

In deze COI wordt een onderscheid gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders.

Dit onderscheid dient in acht te worden genomen

De terugkeer naar El Salvador is immers een bijzonder complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn / haar vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij/ zij verbleven heeft.

In de bestreden beslissing ontbreekt echter elk grondig en objectief individueel onderzoek opzichtens verzoekers, hetgeen ontoelaatbaar is gelet op de onderzoeksbevoegdheid ten gronde van verwerende partij..

Meer bepaald gaat verwerende partij voorbij aan het onbetwist feit dat verzoekers problemen van inlijving van een minderjarige kenden VOOR hun vertrek uit El Salvador, hetgeen een element van kapitaal belang uitmaakt.

Verwerende partij erkent in de bestreden beslissing expliciet dat wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders, er geen systematische opvolging is om hun veiligheid te garanderen, en de informatie hierover beperkt is omwille van "verschillende redenen"

Bij nazicht blijkt dat de informatie uit de geciteerde COI Focus beperkt is tot de terugkeerders uit de VS! Informatie over terugkeerders uit Europa, is niet voorhanden.

Ook de meest recente COI focus van 17 juli 2021 bevestigt de afwezigheid van informatie over eventuele risico's voor terugkeerders uit Europa, en verduidelijkt dat 99% van de terugkeerders uit de VS en Mexico afkomstig zijn in 2020 en dat deze specifieke omstandigheid voorwerp van onderzoek vormde voor de verschillende geconsulteerde bronnen.

[https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Salvador, retour au pays apres un episode migratoire 20210713.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), pagina 17/33 en 2/33

Een erkenning van verzoekers als vluchteling is wel degelijk mogelijk op grond van de Conventie van Geneve.

Spanje bevestigde eerder reeds dat de El Salvadoraanse overheid niet bij machte is om effectieve bescherming te bieden tegen vervolging door de bendes.

[...]

De bendes en autoriteiten viseren hierbij vooral burgers met een duidelijk profiel ["Salvador: Situation Sécuritaire" van 15 juli 2019, p. 11-19) waaronder: burgers die zich tegen bendes of de overheid verzetten; informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes of door de veiligheidstroepen; familieleden, burens of anderen die gelinkt worden aan bendes; burgers die bendes verlaten of verraden hebben; LGBTI-personen; burgers met bepaalde beroepen; (ex-)politieagenten en (ex-)militairen; burgers die professioneel betrokken zijn bij het onderzoek of de bestrijding van georganiseerde misdaad, waaronder rechters, officieren van justitie en advocaten; inboorlingen, (eigen onderlijning)

In die zin beschrijft het rapport "[...]"

2.1.2. Het tweede middel heeft betrekking op artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters bespreken de veiligheidssituatie in El Salvador en het bendegeweld op basis van landeninformatie en benadrukken hun kwetsbaar profiel.

2.1.3. Aan hun verzoekschrift voegen verzoeksters de volgende documenten toe: de bestreden beslissingen, de *pro deo*-aanstelling en een email van de sociale dienst van het opvangcentrum dat de jongen in behandeling is bij een psycholoog.

3. De aanvullende nota

3.1. De verwerende partij maakt op 11 oktober 2021 een aanvullende nota in elk dossier over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus "El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire" van 13 juli 2021.

3.2. Ter terechtzitting leggen verzoeksters een aanvullende nota neer. In deze aanvullende nota bespreken verzoeksters de redenen waarom ze de hulp van de autoriteiten niet hebben ingeroepen en het argument van de bestreden beslissing dat hun gedrag niet verenigbaar zou zijn met hun vrees op basis van de Nassen Note 2021/2, El Salvador, Internationale bescherming overeenkomstig het vluchtelingenverdrag, p. 47 en 50-54. Voorts gaan ze verder in op het kwetsbare profiel van verzoeksters en de zoon van de tweede verzoekster die door bendeleden benaderd werd. Verzoeksters citeren uit verschillende landenrapporten. Ook gaan ze verder in op gender gerelateerd geweld en de situatie in Soyapango.

4. Over de rechtspleging

Artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd."

Uit de lezing van de aanvullende nota van verzoeksters blijkt dat verzoeksters rapporten bijbrengen die dateren van voor het indienen van het verzoekschrift en op zich een uitbreiding vormen van de middelen opgeworpen in het verzoekschrift.

Gelet op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet kan verzoeksters' aanvullende nota slechts in aanmerking worden genomen in zoverre deze betrekking heeft op de hierin aangevoerde nieuwe elementen en wordt deze voor het overige uit de debatten geweerd.

5. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door

de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeksters daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele

omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeksters stellen dat ze El Salvador verlaten hebben omwille van problemen met bendeleden van MS-13, die de zoon van tweede verzoekster wilden rekruteren en die eerste verzoekster lastiggevalen hebben. Verzoeksters stellen dat ze bij een terugkeer naar El Salvador vrees vermoord te worden door de bendeleden van MS-13 die actief waren in hun wijk.

Voor de samenvatting van verzoekers' vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeksters.

7.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering. Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en bijzonder ernstig waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR guidelines). Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”*; *“Depending on the particular circumstances of the case (...)”*, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de

vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, kan worden gelezen dat de bendes, in de wijken die onder hun controle staan, kinderen en minderjarige jongeren gebruiken voor hun criminele activiteiten (zoals op de uitkijk staan als poste), waarbij een vraag tot 'samenwerking' of het verlenen van diensten kan uitmonden in rekrutering. Evenwel, niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren die vervolgens bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen. De beschikbare informatie geeft aan dat rekrutering door bendes in El Salvador veelal is ingegeven door persoonlijke kenmerken zoals armoede, lage scholingsgraad of de veiligheid van henzelf en hun families. Veelal gaat het om een vrijwillige of *semivrijwillige* rekrutering. Zo zijn het bijvoorbeeld de ouders die zich geprivilegieerd voelen omdat de bende hun kind kiest om er deel van uit te maken, dan wel de kinderen zelf die dankzij de bende een soort bescherming ervaren die ze zonder de bende niet zouden hebben of voelen zij zich gemotiveerd door het krijgen van kleine voordelen (cadeautjes, maaltijden, enz.) en het winnen van respect en sociale status (zie UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19; UK Home Office "Country Policy and Information Note, El Salvador: Gangs", februari 2020, p. 23-27 en Refugee Law Initiative "An atomized crisis: reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador", p. 15, 17, 19-20 waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020).

7.3. De commissaris-generaal is van oordeel dat er geen geloof kan gehecht worden aan de voorgehouden rekrutering van de zoon A. van de tweede verzoekende partij, daar zowel zij als eerste verzoekster heel weinig weten over de beweemde pogingen van de bendeleden om A. in te lijven als drugshandelaar op zijn school, ook zijn er inconsistenties tussen de verklaringen van verzoeksters op de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat hun gedrag niet verzoenbaar is met de voorgehouden feiten en dat ze nooit de hulp van de autoriteiten hebben ingeroepen.

7.4. *In casu* dient verder onderzocht te worden of de openbare school waar A. naartoe ging en de wijk waar verzoeksters woonden in Soyapango onder controle staat van bendeleden van MS13, daar uit de landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de bewegingsvrijheid van burgers sterk is beperkt omwille van de territoriale controle van bendes over bepaalde wijken. Alsook dient de sociaal-economische achtergrond van verzoeksters beter onderzocht te worden. Immers uit de landeninformatie blijkt dat de bendes vooral macht uitoefenen in gebieden met de armere of lagere middenklasse. In deze stand van zaken blijkt dat tweede verzoekster slechts tot de zesde klas van de lagere school schoolgelopen heeft. Voorts verdiende ze geld in een informele sector, namelijk het verkoop van goederen zoals kledij of make-up of bananen (notities persoonlijk onderhoud [NPO] tweede verzoekster, p. 7). Bovendien zat de echtgenoot van tweede verzoekster, de vader van eerste verzoekster, in een rolstoel omdat zijn been geamputeerd was. Uit een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij op 17 april 2020 aan nier-complicaties overleden is. Hij werkte ook niet (NPO eerste verzoekster, p.6). Uit de verklaringen van verzoeksters lijkt het erop dat eerste verzoekster die in 1995 geboren is, als enig gezinslid over een officiële job beschikte als kassierster bij een coöperatie. Deze job oefende ze uit van mei 2019 tot aan haar vertrek uit El Salvador in oktober 2019 (NPO eerste verzoekster, p.5). De zussen van de vader van eerste verzoekster stuurden ook 150 euro naar hem op (NPO eerste verzoekster, p. 11). Er blijkt niet hoe vaak dit gebeurd is. Op basis van het persoonlijk onderhoud kan niet opgemaakt worden over welke concrete bestaansmiddelen verzoeksters beschikten in El Salvador. Op het ogenblik van de voorgehouden feiten was de zoon van tweede verzoekster net vijftien jaar oud. De Raad brengt in herinnering dat uit de landeninformatie blijkt dat bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren.

Voorts is het van belang om een duidelijk beeld te krijgen van het profiel van A, de zoon van tweede verzoekster. Enerzijds wordt verzoeksters verweten dat ze heel weinig weten over de door hen

beweerde pogingen van de benedeleden om A. in te lijven als drugshandelaar op zijn school, anderzijds heeft tweede verzoeksters verklaard dat haar zoon erg stil en gereserveerd was en niets vertelt (NPO tweede verzoekster, p.13). Ook eerste verzoekster verklaart dat A., haar broer, gereserveerd is en er niet over vertelt (NPO eerste verzoekster, p.13). Beide verzoeksters halen aan dat A. daarna een smoes gebruikt heeft om niet meer school te moeten gaan. Verder verklaart tweede verzoekster dat haar zoon haar nadien verteld heeft dat men hem had gevraagd om drugs te verkopen, maar dat hij dit geweigerd heeft (NPO tweede verzoekster, p.15). De protection officer heeft toen niet gevraagd wanneer hij dit verteld heeft. Later in het persoonlijk onderhoud preciseert verzoekster dat haar zoon haar pas verteld heeft -nadat hij in mekaar geslagen was- dat hij door benedeleden benaderd werd om drugs te verhandelen en dat dit was toen de afspraak bij de leerkracht gemaakt werd (NPO tweede verzoekster, p.16-17). Daarna geeft tweede verzoekster, als antwoord op de protection officer aan, dat haar zoon pas na het gesprek met de leerkracht verteld heeft dat ze hem hadden geschopt en aan het verstikken waren (NPO, tweede verzoekster, p. 17). Eerste verzoekster verklaart dat ze geprobeerd hebben om meer informatie los te krijgen, maar geeft aan dat de communicatie moeilijk is en dat hij angst heeft (NPO eerste verzoekster, p.17). Alhoewel het vluchtrelaas van verzoeksters hoofdzakelijk betrekking heeft op vluchtmotieven die in hoofde van A., het minderjarig kind, gebeurd zijn en dat herhaaldelijk werd aangegeven dat A. hier moeilijk over spreekt, werd dit niet nader onderzocht door de protection officer. Dit klemmt des te meer daar aan het verzoekschrift een email van het opvangcentrum wordt toegevoegd, waaruit blijkt dat hij reeds voor het persoonlijk onderhoud van zijn moeder en zus, een psycholoog geraadpleegd heeft. Van 30 april 2021 tot 5 augustus 2021 gaat hij om de twee weken op consultatie. Er dient onderzocht te worden of er *in casu* een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van A. aanwezig is waardoor het aannemelijk zou kunnen zijn, dat indien de feiten zich daadwerkelijk voorgedaan hebben, hij moeite heeft om hierover te spreken.

De Raad brengt in dit verband ook artikel 57/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet in herinnering dat als volgt luidt:

“De in het eerste lid bedoelde minderjarige vreemdeling kan, zonder dat deze minderjarige vreemdeling hier zelf om verzoekt, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gehoord worden indien hiertoe bijzondere redenen zijn en indien dit in het belang van deze minderjarige vreemdeling is. De minderjarige vreemdeling heeft het recht om te weigeren gehoord te worden. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming en heeft geen negatieve invloed op de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.” (eigen onderlijnen)

Uit voormelde bepaling blijkt dat de verwerende partij ook de minderjarige kan horen zonder dat de minderjarige dat gevraagd heeft, indien hiertoe bijzondere redenen zijn en indien dit in het belang van deze minderjarige vreemdeling is.

7.5. Gelet op wat voorafgaat acht de Raad bijkomend onderzoek van bovenstaande elementen nodig om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van hun vluchtrelaas te kunnen beoordelen.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van voormelde elementen, kan de Raad in deze stand van zaken verzoeksters' beschermingsverzoeken niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

In acht genomen wat voorafgaat, mede in aanmerking genomen dat de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 juli 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

de voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. RYCKASEYS